Leadership de Aur

On Octombrie 16, 2016

Urmează-ți vocea cu care devii celebru, fără să te pierzi navigând printre falsul adevărat, adevărul fals, adevărul adevărat și falsul fals.

O carte interesantă este umplută cu multe flash-uri ale memoriei afective proprie unui om încărcat cu multe povestiri nespuse, din care ai ceva de învățat. Şi ea dezleagă un mister, o șaradă de genul: *" Să te regăsești navigând printre falsul adevărat, adevărul fals, adevărul adevărat și falsul fals "*, cu o intrigă provocatoare, multistratificată, înfășurată intrinsec într-o viziune himerică, cu un rezultat imprevizibil.

Ea te face să te întrebi: "Cum naiba a reușit el să facă toate astea". Pentru ca la final răspunsul să apară brusc: "Foarte simplu. Dar nu te-ai gândit la asta, nu-i așa?" Interesant aici este faptul că, luând în considerare povestirea drept o prioritate în sprijinirea memoriei vieții, putem ajunge la acele adevăruri nespuse și neaflate de nimeni în accepțiunea că mai provocator este să creezi o viziune mai largă decât să o înveți de la alții, deci făcând parte din realitatea altora.

M-aș gândi la o carte ca la o tastatură: conține multe litere, dar ordinea lor este complet diferită, și totuși ordinea lor are un sens foarte precis, dar nu se poate interpreta acest sens decât prin modul cum găsesc o asemănare între literatură și computer. Cartea poate fi luată drept fundamentul metafizicii înseși, pe care ne-o pretinde un om de știință, dar poate fi și rezultatul considerațiilor preliminare unei imaginații moderne, unei subiectivități mature sau ale unei ordini sociologice și lingvistice.

Asta este gândirea mea despre un subiect numit "carte" atunci când încerc să înțeleg legătura dintre cuvinte și sensul lor, dintre vizualizarea lor și formele lor în relație cu lucrurile din jur.

Leadership: Cum îți propui să explici legătura dintre vizualizarea unei creații care te autentifică drept deținător al unei cunoașteri sofisticate și imaginea permanentă a unei lumi în oglindă?

O lume în oglindă cuprinde amintirea unei povești trăită cândva și necesitatea trăirii unei vieți interesante prin intermediul unei aventuri de poveste, o reflecție în două direcții asemănătoare care propulsează autorul spre un final neașteptat. Un final neașteptat face ca povestea să devină nemuritoare, iar creația autorului să rămână o amintire vie despre ce reprezintă o imagine de mare impact.

Scriitorul român Emanuel Fântâneanu a nuanțat poveștile marilor escrocherii ale lumii, făcând comparație cu povestea lui Robin Hood, mai ales modul cum acest personaj de legendă și-a găsit sfârșitul. Ucis prin înșelăciune de cine se aștepta el mai puțin: de o călugăriță milostivă.

Întotdeauna escrocheriile cele mai reușite au avut la bază 7 elemente: curajul, inteligența, fantezia, magia dublei identități, ascunderea parțială a adevărului, interpretarea faptelor și deznodământul.

El își încheie minunată carte cu următoarea concluzie ce stabilește legătura subtilă care unește toate marile escrocherii din lumea afacerilor:

„Ce este adevărat în legendele lui Robin des Bois, cunoscut nouă tuturor sub numele de Robin Hood? A hălăduit sau nu în pădurea Sherwood ca un temut brigand? De la interpretările mistice la cele bazate pe vechi hrisoave există un vast teren în care fantezia a jucat un rol deosebit, dând la iveală povești de un farmec incontestabil, povești care rămân și azi nemuritoare, dar inexacte. Ca de altfel însuși personajul Robin Hood…"

Leadership: Abordezi acele expediții de neuitat în care poți pleca singur, fără să pui în pericol siguranța propriei tale nebunii?

Autorul unei cărți își urmărește întotdeauna personajul de-a lungul capitolelor regăsite în viața reală, în prezența propriei sale totalități, identificându-se cu acea ineluctabilă parte a umbrei sale care se manifestă în special prin absența efectelor care urmează să se producă în viitor. Adevărată nebunie începe atunci când personajul și autorul se întâlnesc în aceeași creație, suferă împreună și sfârșesc în același mod.

Iar dacă o carte îl reprezintă pe autorul ei atunci când el se privește din alte puncte de vedere, din afara unei zone protejate de imaginea sa (de faptele sale, de temerile sale), atunci tematica pe care el o abordează poate să surprindă ipostaza lui de „temut". Nebunia de a fi un autor poate un caracter exclusiv negativ, chiar dacă el suplimentează printr-un limbaj deosebit metoda obișnuită de a caracteriza o mare cunoaștere. Mai ales în cazul în care maniera în care este prezentat personajul principal este aceeași manieră în care trăiește și acționează autorul în viața reală. Nu orice adevăr este binevenit pentru informarea publicului.

A spune totul despre tine, aducând argumente în favoarea oricărei ipostaze, este ținta unei expediții în care pleci singur, fără să pui în pericol siguranța propriei tale nebunii. Fiindcă destăinuirea este stâlpul adevărului, iar consecința "nebuniei" tale este transmiterea acelor mărturii care îți întăresc în așa fel puterea interioară încât să te faci remarcat doar acolo unde nu caută nimeni.

Leadership: Poți să negi acea parte conceptului de sine care derivă din apartenența la o opțiune a adevărului, lăsând să se întrevadă doar o umbră a ceea ce rămâne dintr-o amintire, dintr-un joc numit „nebunie" sau „putere" ?

Nebunia este acea parte a conceptului de sine care derivă din apartenența la o opțiune a adevărului (greu de ascuns sub semnul realității ultime), fie din apartenența la opțiunea neantului izvorât din reducerea personajului la o "mai multă percepție fără interioritate". Ca atare, nebunia aduce argumente în favoarea ipostazei de om care trăiește experiența de a se confrunta cu imaginile și semnificațiile unui personaj ce nu permite identificarea și analiza personală decât până la punctul care marchează acea cotitură ce ține de mobilizarea capacităților sale.

Leadershipul este un demers integrat aferent celor două strategii: o strategie a spusului care seduce inevitabil prin idei îndrăznețe și clar conturate, și o strategie a nespusului care seduce tocmai prin faptul că omul este inaccesibil, lăsând să se întrevadă doar o umbră a ceea ce rămâne dintr-o amintire, dintr-un joc numit „nebunie" sau „putere".

Reiese din acest punct de vedere că leadershipul este o mare escrocherie, pentru că în esență este vorba doar de un singur om care ține lucrurile sub control și vorbește dozat despre el, atât cât i se pare necesar. Dar un om cu două voci, cu două dependențe, cu două identități, cu două modalități de a face trimitere la el însuși. Dar tu nu vei ști niciodată care este calea pe care el o urmează, nu-i așa?

De asemenea, leadershipul se compune din aceleași 7 elemente: curajul, inteligența, fantezia, magia dublei identități, ascunderea parțială a adevărului, interpretarea faptelor și

deznodământul.

Conceptul de sine, referitor la jocul nebuniei, poate fi prezentat ca o incursiune în lumea unui Creator care se consideră și personaj și stăpân pe situație (în același timp). Trebuie să iei în considerare faptul că tot ceea ce crezi este cumva supus încercării de a fi dependent de acele legi ale realității care convin întru crearea unei lumi care seamănă cu a ta, dar nu e.

P.S. Întreabă-l pe Dumnezeu cum a creat lumea, dar mai întâi află cine este El. De ce își asumă puterea să ne conducă? De ce nu se arată adevărul din umbră? Iar dacă s-ar afla, care ar fi efectul? Cum naiba a reușit el să facă toate astea?

Poate că într-un final răspunsul o să apară brusc: "Foarte simplu. Dar nu te-ai gândit la asta, nu-i așa?"

Leadershipul de Aur se produce atunci când cantitatea spuselor tale, confecționate din realități care convin mai puțin restului lumii, este egală cu valoarea ta de nespusuri care - și acum - așteaptă o lămurire.

Acest gen de leadership este utilizat de cei care știu să-și consolideze avansul în jurul valorii numită "potențial de dublă putere" sau "poziție dominantă".

Source: https://neculaifantanaru.com/leadership-de-aur.html